

זִקְנִים וְנַעֲרִים פֹּה יַחַד עֹשִׁיר וְעָנִי
 מִשְׁפִּימִים וְצוֹבָאִים עַל פֶּתַח הַחֲנוּנִי
 מִתְחַנְנִים אֵלָיו נוֹשְׂאִים בּוֹז וְחֶרְפוֹת
 בְּעַד מַכְלֵת נִמְכָּזָה שׁוֹקְלִים כֶּסֶף תּוֹעֵפוֹת
 אֲשֶׁר־י קָם בַּנֶּשֶׁף יַחִיל כִּי נָטַל עָלָיו
 אוֹלִי יִשִּׁיג אֲכָל טַפַּת חֶלֶב לְעוֹלָלָיו

1917

VII

לֹא הִכַּל בּוֹכִים — גַּם שׁוֹחֲקִים לֹא מַעֲט!
 מַעֲיֵן הוֹן-עֲצוֹם נָבַע
 זֶה עֵיט לְמַעֲרֻכּוֹת הַמִּלְחָמָה שְׁטִי
 מִן הַפָּגְרִים דָּשֵׁן וְשִׁבְעִי
 זֶה חֲנוּנִי מִסְחָבוֹת עֹשֶׁר בֶּן לֵיל
 וְזֶה מִפְּלִיטִים אֲשֶׁר חֹסֵד גָּמְלָם;
 חֲרָשֵׁי כְלֵי-מָוֶת וְסוֹחְרֵי צָרְכֵי חַיִּל
 שָׂכָר טוֹב רוֹאִים בְּעֵמְלָם
 הִלְלוּ כְּצֹאן-טֶבַח בַּעֲפֶר-שׁוֹחָה כּוֹרְעִים
 מְדַקְרִים דָּם-תִּמְצִית זָבִים
 וְהִלְלוּ מֵאַחֲרֵי הַשּׁוֹרוֹת גְּבוּרִים
 בְּאוֹתוֹת-כְּבוֹד כְּמִנְצָחִים נִצְבִּים

VIII

אֵל כָּל אֲשֶׁר עֵין אָעִיף —
 רַק חֶרֶבֶן תִּאֲנֶיָּה וְאֲנֶיָּה;
 לִנְפֶשׁ הַיְּגוֹן כְּצִעִיף
 וְקָרְעִים תִּלְבֹּשׁ הַגּוֹיָה
 אֵט אֲזוּנֵי בְּכָל בֶּקֶר רַק שְׁבָרִים
 קוֹל רְצוּצִים חֲזוֹן תָּלִים וּמִכְתָּה;
 בְּכָל לַיְלָה — אֲנַחוֹת בִּפְרִים
 וְרִטוּבָה מִדְמָעוֹת הַמָּטָה
 וְלָכָל אֵלֶּה הַלִּבְבוֹת הַמִּבְכִּים
 אֵין בֶּרֶק נַחֵם אֵין נִגְהֵ אֵין אוֹר
 רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֵין אֵף חֶרֶפִּים
 לְהַצִּיץ מִמִּסְגֵּר לְדָרוֹר

IX

לֹא אֲנַחְנוּ פֹּעֲלֵנוּ אֵת זֹאת
 עַל גִּבּוֹנוֹ חֲרָשׁוֹ אֲדוֹנִים;
 אֵימָּה? אֵין קוֹל אֵין קֶשֶׁב אֵין אוֹת
 אֵין יוֹדֵעַ אֵיפֹה הֵם חוֹנִים
 לְמִזְבְּחָם קֶרְבָּנוֹת דָּרָשׁוּ בְּקוֹל רָם
 הַעֲלֹקָה בְּכָל יוֹם קָרְאָה: "הִבֵּה!"